

les stort Pengebidrag, erholdt en saadan, naar han godtgjorde, at han svarede Pengebidrag af en særdeles Betydning, saasom naar han efter Formue og Tællighed alene svarer mere, end der baade efter Hartkorn og Vilkaar svares af nogen Hartkornsbestødet af Middelforselse. Denne Art af forøget Stemmeret kunde man ligeledes graduere efter en vis Scala, men i hvert Tilfælde burde den kun kunne komme til Anvendelse, naar de derpaa gjorde særlig Fordring. Naar man vilde gaae denne Vej, behøvede man især i det hele Forhold kun at tage Hensyn til en enkelt bestemt Skatteligning, navnlig den, som omfatter Udgifterne til Fattigvæsenet. Dette vilde være fuldkommen nok, da vi jo ikke fordele Stemmerne saaledes, fordi der i selve Besætningen kan begrundes en bestemt Fordring paa mere eller mindre Stemmeret, men kun benytte Skattemaalstøtten som et Mittel til dermed at maale Vedkommendes Betydning i Communen.

Hvad angaaer Valgsystemet til Amtsrådet da har jeg kun den ene Bemærkning at gjøre, at det forundrer mig — og jeg seer heller ikke, hvort det er begrundet —, at man i § 7, medens ellers Forholdet bliver saaledes, at der kommer een Vælger paa 400 Indbyggere, har ladet komme 30 Vælgere paa 10,000 tilkommende Indbyggere; jeg mener, at der kun skulde komme 25, thi det vilde da være det samme Forhold. Men det er jo kun noget høist Ubesydeligt, som med Lethed kan forandres ved et Ændringsforslag. Jeg troer ligeledes, at det selv vilde være muligt at omrædigere §§ 3—5 i den af mig anførte Retning, men jeg anfører ikke dette for at fraraade, at Sagen overgives til Prøvelse i et Udvalg, hvor saadanne Ændringer, hvis denne Tanke skulde finde Anklang, da ogsaa bedre kunne foretages.

J. A. Hansen: Dersom jeg vilde udtale mig om de almindelige Principer, som jeg mener der maatte lægges til Grund for en Communallov for Danmark, da vilde jeg om trent komme til at sige det Samme, som vi før hørte af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Lindberg). Jeg skal derfor indskrænke mig til i det Væsentlige at henholde mig til hvad han udtalte angaaende disse almindelige Principer. Hvad der

derimod for Diebliffet forekommer mig at ligge for her, er dette Lovudkast og den Maade, hvorpaa vi skulle betragte det, og da mener jeg, at de, der ansee det for at være et Fremskridt i Forhold til den nu bestaaende Tilstand, et Fremskridt, som man burde see at gjøre saa hurtigt som muligt, gjorde vel i at lade det gaae igjennem Thinget uden nogensomhelst Forandring og ganske i den Form, hvort det nu foreligger, og det saa hurtigt som muligt. Dem derimod, der ikke ansee det for at være et saadant Fremskridt, at det er værd at tage det, naar vi ikke kunne faae Mere, vil jeg raade til, ikke at nedsette et Udvalg og ikke at stille Ændringsforslag, men at stemme imod, at Loven gaaer videre, thi det er ganske vist, at skulle vi gaae ind paa en nyere Forhandling om Forandringer deri, eller skulle vi endog nedsette et Udvalg, saa vil det Arbejde, som derpaa anvendes, ikke føre til nogetsomhelst Resultat i denne Samling; det vilde være et overflødigt Arbejde, vi saa foretog os, idet vi da neppe vilde kunne faae Loven færdig i dette Thing, og længt mindre i det andet. Efter min Mening ville altsaa de Herrer, der ikke ønske at tage Lovforslaget som det er, gjøre rettest i at stemme mod Overgangen til 2den Behandling, og de Herrer, der ansee det for et Fremskridt, der er værd at tage, ville tage det aldeles som det foreligger, og stræbe at lade det gaae saa hurtigt gjennem Thinget som muligt. — Med Hensyn til det Spørgsmaal, der blev reist af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Lindberg), om man kan vedtage dette Udcast som en foreløbig Lov, skal jeg erklære, at jeg vedtager enhver som helst Lov, der bliver vedtaget af Rigsdagen, som en foreløbig Lov. I mine Tanker, naar jeg stemmer for en Lov, saa vedtager jeg den ikke som en endelig Lov, men blot som en foreløbig Lov, der gælder, indtil der kommer en følgende Lov, som forandrer den. Derimod at sætte, at en Lov skal være foreløbig i den Forstand, at den kun skal gælde til en vis Tid, vil jeg ansee for meget urigtigt, i Særdeleshed med Hensyn til en Lov af den Natur som den nærværende; thi det er jo ingenlunde sagt, at Lovgivningsmagten, naar Tidsfristen er udløben,